

Казки про тварин

Лебідь, щука і рак

Лебідь, щука і рак

Плавав лебідь на воді понад берегом; зігнувши шию, дивився у воду. Пливла мимо щука, зупинилась і питає:

— Скажи, будь ласкавий, де ти буваєш, коли річка замерзає?

— А навіщо тобі знать?

— Та я хотіла на зиму куди-небудь утекти, а то під льодом задихаюся без свіжого повітря.

— Я на зиму лечу звідси в теплий край та й живу там до весни.

— Візьми і мене з собою! — сказала щука.

— А чого ж, про мене — все одно, хочеш — так подамось разом, веселіш буде.

Почув їхню розмову рак і каже:

— Візьміть і мене!

— Ну так що ж, хочеш — вирушай і ти з нами; гуртом веселіше буде; діждемо осені, я вам скажу, коли летіти.

Лебідь, бач, думав, що як вони плавають у воді, то вміють і в повітрі літати.

Минуло літо, настала осінь, лебідь і каже:

— Ну, пора летіти у вирій, збирайтеся па завтра, після обіду рушимо в дорогу.

Щука сказала ракові. Рак подумав і каже:

— А як же ми, сестро, будем на сухопутті жить без їжі? Давай візьмемо з собою на дорогу харчів, щоб вам вистачило до теплого краю.

— А як же ми візьмемо? — спитала щука.

— Та давай складемо харчі на візок, упряжемось в нього і подамось. Запросимо і лебедя за компанію, він нам допоможе, втрюх потягнем за собою харчі.

Рак і щука добули воза, насукали з трави постороп-кію і чекають лебедя. На другий день прилетів лебідь і каже:

— Ну, ви тут готові? А то я вже лечу!

— Готові, готові, тільки ти, будь ласка, поможи н,г, віз везти; давай ми всі троє впряжемось і подамося.

- Добре, чіпляйте посторопка мені за ногу.

Рак прив'язав лебедя за погу. Свого посторопка взяв у клешні, а щука за третього учепилася зубами.

— Ну, разом! Рушай!

Рак шарпнув назад, хвостиком замелькав, щука стрілою розігналасть у воду, на глибину, а лебідь, замахавши крилами, рвонувсь угору; обірвались усі посторопки, по дали возові ходу.

Хто з них був винен, а хто прав, цього ніхто не знав і судити їх ніхто не став. Тільки жаби добре насміялись і немало дивувалися, чого рак і щука не за своє діло брались.